

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. ledna 2024 samosoudcem
Mgr. Vítem Sochovským

takto:

Obžalovaný

A. S.

narozený dne [redacted] v Berouně, trvale bytem [redacted], 272 01 Kladno-Kročehlavy,
toho času ve vazbě ve Vazební věznici Praha-Ruzyně na základě usnesení Okresního soudu
v Kladně ze dne 9. 9. 2023, č. j. 26 Nt 905/2023 - 9, s účinností od 7. 9. 2023,

je vinen, že

- 1) v době od června 2022 do 2. 6. 2023 v místě bydliště poškozených N. P. a její nezletilé dcery A. H., nar. [redacted], na adrese [redacted] v Kladně, a na dalších místech v Kladně, během každého dne poškozeným opakovaně volal a posílal desítky obtěžujících SMS zpráv, ve kterých nezletilou poškozenou vulgárně napadal, oběma poškozeným vyhrožoval tím, že je fyzicky napadne, dne 13. 4. 2023 poškozené nezletilé v SMS zprávě napsal, že jí kopne do hlavy, pokud mu okamžitě neodepíše, dále dne 27. 5. 2023 prostřednictvím SMS zprávy zaslané nezletilé poškozené uvedl, že pokud nebudou obě poškozené dělat, co chce, tak nezletilou poškozenou znásilní, denně čekal na nezletilou poškozenou před její základní školou na adrese [redacted] v Kladně a přes její opakované výzvy, aby svého jednání zanechal, ji doprovázel na cestě do místa jejího bydliště,

tedy

jednak jiného pohrůzkou násilí nutil, aby něco konal,

jednak jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že mu vyhrožoval ublížením na zdraví, vyhledával jeho osobní blízkost a sledoval ho, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví, a takového jednání se dopustil vůči dítěti,

- 2) dne 21. 7. 2023 v době od 07.45 hodin do 08.10 hodin na adrese [redacted] v Kladně, vstoupil bez souhlasu uživatelů poškozených N [redacted] P [redacted] a její dcery nezletilé A [redacted] H [redacted], nar. [redacted] do jejich bytu tím způsobem, že si odemknul vstupní dveře klíčem, který získal od otce poškozené N [redacted] P [redacted], kterému lživě uvedl, že v bytě stále bydlí a svůj klíč zapomněl, a následně přišel k posteli, ve které ležela nezletilá poškozená A [redacted] H [redacted], které vzal z nočního stolku mobilní telefon a žádal po ní, aby mu sdělila své heslo pro odemčení mobilního telefonu s tím, že pokud tak neučiní, tak jí znásilní a její mobilní telefon rozbije, načež ji mobilní telefon rozbil a z bytu odešel,

tedy

jednak jiného pohrůžkou násilí a jiné těžké újmy nutil, aby něco konal,

jednak neoprávněně vnikl do obydlí jiného, neoprávněně v něm setrval a při činu překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

- 3) v době od 21.52 hodin dne 18. srpna 2023 do 15.20 hodin dne 7. 9. 2023 v místě bydliště poškozených N [redacted] P [redacted] a její nezletilé dcery A [redacted] H [redacted], nar. [redacted], na adrese [redacted] v Kladně, a na dalších místech v Kladně, během každého dne poškozené N [redacted] P [redacted] opakovaně volal a posílal desítky obtěžujících SMS zpráv, ve kterých požadoval, aby mu poškozená odepisovala, aby nedovolila své nezletilé dceři A [redacted] H [redacted] chodit ven s některými z jejích kamarádů, chtěl vědět, s kým byla nezletilá venku, o tyto informace opakovaně psal i kamarádům nezletilé poškozené a dne 24. 8. 2023 v SMS zprávě poškozené psal, že s ní chce opět být ve vztahu, přičemž v opačném případě úplně zničí nezletilou poškozenou, dále čekal v 6 případech na poškozenou před budovou jejího zaměstnání v Oblastní nemocnici Kladno na adrese Vančurova č. p. 1548 v Kladně a dne 6. 9. 2023 v 07.00 hodin čekal na poškozené na chodbě před jejich bytem, kde na ně křičel, vulgárně jim nadával, dožadoval se toho, aby mu odepisovaly, načež začal nezletilou poškozenou fackovat a tahat za vlasy,

tedy

jednak jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal,

jednak jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával jeho osobní blízkost a sledoval ho, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví, a takového jednání se dopustil vůči dítěti,

- 4) v době od 26. 9. 2023 do 28. 10. 2023 na adrese Staré náměstí v Praze 6, z výkonu vazby ve Vazební věznici Praha – Ruzyně, prostřednictvím placené telefonní služby BVfon sděloval své matce M [redacted] S [redacted], že zabije poškozené N [redacted] P [redacted] a její dceru nezletilou A [redacted] H [redacted], nar. [redacted], že nezletilou poškozenou znásilní, že na jejich chování obě fyzicky doplatí, že je rozkope, rozerve jim hlavu a napíchne je na nůž, přičemž mu bylo

známo, že jeho matka je v kontaktu s oběma poškozenými, avšak matka obžalovaného zmíněné výroky poškozeným nesdělila, ač ji k tomu obžalovaný nabádal,

tedy

jinému vyhrožoval usmrcením a jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu, a takového jednání se dopustil vůči dítěti, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

pod bodem 1) přečin vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku v souběhu s přečinem nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem 2) přečin vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku v souběhu s přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

pod bodem 3) přečin vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku v souběhu s přečinem nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem 4) přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

za což se odsuzuje

dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **13 (třinácti) měsíců**.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Dle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. iPhone 13Pro Max, zlaté barvy, IMEI [REDAKCE] a SIM karty č. [REDAKCE] s tel. č. [REDAKCE].

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené nezletilé A [REDAKCE] H [REDAKCE], narozené [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], Kladno, částku ve výši 9 500 Kč.

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené nezletilé A [REDAKCE] H [REDAKCE], narozené [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], Kladno, částku ve výši 40 000 Kč.

Dle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená nezletilá A [REDAKCE] H [REDAKCE] se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný před zahájením dokazování po výzvě soudu dle § 206a tr. řádu za přítomnosti svého obhájce uvedl, že cítí být vinen skutky uvedenými pod body 1)-3) obžaloby, a stejně tak souhlasí s jejich právní kvalifikací. Naopak k jednání pod bodem 4) sdělil, že s tímto nesouhlasí, resp. nerozporuje, že by k telefonátům došlo a ty věci říkal, ale nesouhlasí s právním posouzením tohoto jednání jako trestného činu nebezpečného vyhrožování.
3. Na to soud přijal obžalovaným učiněné prohlášení o vině dle § 206c tr. řádu ve vztahu ke skutkům pod body 1)-3) obžaloby (neshledal, že by odporovalo zjištěnému skutkovému stavu) a Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

ve vztahu k jednání pod bodem 4) využil postupu předpokládaného § 206d tr. řádu a upustil od dokazování zde uvedeného jednání, kdy dokazování ponechal toliko v otázce působení daného jednání na poškozené N. P. a nezletilou A. H. Tím soud upustil od dokazování všech mezi stranami nesporných skutečností, a vyjma již uvedeného dokazování zaměřil také na osobu obžalovaného a okolnosti relevantní z hlediska ukládaného trestu.

4. V rámci své výpovědi obžalovaný popsal počátek svého vztahu s N. P. v roce 2020. Ač zprvu neměl ambici na trvalý vztah, situace se tak vyvinula. Dceru své partnerky N. nezletilou A. bral od počátku jako mladší sestru. Dle obžalovaného měla N. P. vždy smůlu na muže, a proto nezletilá A. neměla v životě mužský vzor, pročež se jí ho obžalovaný snažil dodat svým prostřednictvím. Dle obžalovaného vztah klapal zhruba do léta 2022, když se on sám seznámil s mladšími lidmi (zhruba kolem 18 let věku) z Kladna, věděl, jací jsou (sám byl v mládí stejný a choval se hrozně, proto měl o nezletilou takový strach) a nechtěl, aby se s nimi A. bavila a přátelila, či chodila ven, protože je podle jeho názoru velmi naivní a důvěřivá. Když doma řekl, že si tohle nepřeje, ale poškozené to odmítly respektovat, což obžalovaného štvalo a začal se chovat nepřiměřeně. Začal je hlídat, sledovat sociální sítě, bral to jako určitý způsob ochrany. Současně připustil, že je velmi impulsivní a má sklony k agresí, což mnohdy útilo v konfliktní situace. Obžalovaný uvedl, že mu vůbec nedocházelo, jaký může mít jeho jednání dopad na poškozené a už vůbec ho nenapadlo, že by kvůli svému jednání mohl skončit u soudu. Zpětně jej mrzí, jak se vůči poškozeným choval, necítí vůči nim žádnou zášť, je mu to spíš jen líto. Proč si vše neuvědomil dříve, když mu bylo vydáno předběžné opatření, byl u něj návrh na vazbu, který vazbou neskončil, a přesto v jednání neustal, nebyl schopen obžalovaný objasnit. K telefonátům z vazby uvedl, že už šlo z jeho strany o čiré zoufalství, svá slova, která říkal matce do telefonu ohledně poškozených, nemyslel vážně, byl našťvaný na sebe, ale i na celý svět. Ve skutečnosti by poškozeným nikdy neublížil. Aktuálně je obžalovaný v kontaktu již jen se svými rodiči, na poškozené se neptá a nezajímá se o ně, neplánuje je kontaktovat ani v okamžiku, kdy bude propuštěn na svobodu. Buď by šel hrát fotbal do Holandska, nebo by pracoval na Kladně ve stejné společnosti jako jeho otec. Našetřeno má asi kolem 100 000 Kč. Ve vazbě měl už také konflikt se spoluvězněným, skončili oba tzv. na díře. Je si vědom, že byl na něho zpracován znalecký posudek, ale jeho závěry četl jen povšechně a příliš jim nerozumí. Má za to, že by ale možná potřeboval odbornou pomoc, že by měl navštěvovat psychologa nebo psychiatra. Sklony k impulzivnímu jednání má již cca od deseti let, nikdy to nijak neřešil, ani rodiče ho s tím nikam neposlali. Nejsou to ve skutečnosti jeho biologičtí rodiče, proto to bral tak, že zkrátka není po svých rodičích. Spouštěčem jeho agresivního jednání jsou zpravidla situace, se kterými si není schopen poradit, současně má problém, že chce ve všem vynikat a být nejlepší.
5. Svědkyně N. P. při hlavním líčení uvedla, že poslední kontakt s obžalovaným měla v září, než šel do vazby. Poté už si jen jednou telefonovali, volal z vazby, ptal se, jak se mají, jak to zvládají. Poškozená z něho měla dojem, že je smutný, že ho trápí, co se stalo. Od matky obžalovaného žádné informace o obžalovaném nemají, resp. jen velmi obecné, nic jim od obžalovaného nevzkazovala, ani nevyřizovala žádný vzkaz. Největší strach měly z obžalovaného v době, než šel do vazby, když je ve vazbě, už se ho nebojí. Dcera A. je také nyní v klidu, ale nechce, aby se svědkyně a obžalovaný k sobě vrátili, co by bylo, až bude obžalovaný propuštěn na svobodu, to upřímně nedokáže říct, ale toho momentu se obává i kvůli dceři. Jeho jednání v minulosti vůči A. bylo v pořádku, ale když přestala být dítětem, vše se změnilo. Svědkyně z toho má dojem, že ji tak úzkostně kontroloval, jelikož ji chtěl pro sebe. Ani zpočátku vztahu se obžalovaný neprojevoval nijak zvláště, jen byl vždy výbušný, vždy dokázal rozbíjet věci či do něčeho bouchat. Jediný s kým ho viděl se poprat, tak byl jeho otec.
6. Z listinných důkazů soud provedl odborné vyjádření (obor kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů) a protokol o vydání věci, které se v obou případech vztahují k mobilnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

telefonu obžalovaného, na němž byly zajištěny zájmové komunikace s poškozenými (tyto k důkazu přímo prováděny nebyly, jelikož byly pokryty prohlášením viny obžalovaného).

7. Za souhlasu stran byly dále v hlavním líčení čteny závěry znaleckých posudků. První byl zpracován z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Gabrielou Leblovou, a to k osobě obžalovaného. U něho byla zjištěna smíšená porucha osobnosti, která podmínila předmětné jednání, nicméně forenzně významným způsobem jej neovlivnila, resp. nejvýše mírně, co do ovládacích schopností. Z úzce psychiatrického hlediska neshledala znalkyně obžalovaného za nebezpečného pro společnost a nenavrhla u něho žádná ochranná opatření. Druhý ze čtených znaleckých posudků z oboru zdravotnictví byl zpracován znalkyní z odvětví dětské psychiatrie MUDr. Alenou Gayovou a znalcem z odvětví psychologie PhDr. Štěpánem Vymětalem, kdy tito společně posuzovali duševní stav nezletilé A. H. V rámci svých závěrů znalci konstatovali, že jde o klidnou, vnímavou, uzavřenější, introvertně laděnou, kamarádkou a spíše optimistickou dívku, která patří mezi středně odolné jedince. Její obecnou věrohodnost nic nezpochybnilo, nebyla u ní shledána žádná motivace, proč by v posuzovaném případě mluvila nepravdu. Stejně tak nebylo zjištěno, že by jednání obžalovaného zanechalo na psychice poškozené nějaké trvalé následky. Ani psychiatricka u poškozené nezletilé nezjistila stopy posttraumatické stresové poruchy, rape trauma či syndrom CAN. Nebylo shledáno žádné zásadní omezení poškozené v běžném životě.
8. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že tento nebyl nikdy v minulosti soudně trestán a je osobou zcela bezúhonnou, neboť ani v evidenci přestupků nemá zanesen jediný záznam. U zdejšího soudu byl řešen výhradně v souvislosti s touto trestní věcí, kdy dne 22. 7. 2023 na něho byl podán návrh na vzetí do vazby, nicméně po provedeném vazebním zasedání došlo k nahrazení vazby písemným slibem obžalovaného a byl propuštěn na svobodu. Další vazební návrh byl poté podán dne 8. 9. 2023 a tento již rezultoval k vzetí obžalovaného do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) tr. řádu (k důvodům vizte odůvodnění rozhodnutí čj. 26Nt 905/2023 – 9). Dne 7. 11. 2023 podal obžalovaný žádost o propuštění z vazby, kterou však následně vzal zpět, kdy vyšlo najevo, že se měl dopouštět jednání, které je mu kladeno za vinu pod bodem 4) obžaloby.
9. Na základě postupu dle § 206c tr. řádu a provedeného dokazování má soud za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy relevantní z hlediska projednávané věci. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalovaného S. byla prokázána bez jakýchkoli pochybností.
10. Ve vztahu ke skutkům, které byly zahrnuty do soudem přijatého prohlášení viny, byla situace mezi stranami nesporná, dílčí dokazování bylo vedeno toliko ke skutku pod bodem 4). Ani zde nebylo pochyb o tom, že obžalovaný slova kladená mu za vinu pronášel, avšak otázkou bylo, zda zmíněná sdělení doputovala až k poškozeným, které měly být jejich adresátem. Po výslechu poškozené N. P. se ukázalo, že matka obžalovaného jeho výhrůžky poškozeným nepředala, nesdělila ani nenaznačila. Je tedy zjevné, že k dokonání trestného činu nedošlo, avšak z pohledu právního posouzení má soud za nesporné, že se obžalovaný dopustil pokusu předmětného trestného činu, tj. nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku. Za klíčové okolnosti, na nichž daný závěr stojí, považuje soud jednak zcela explicitně a výslovně demonstrováný záměr obžalovaného, který výhrůžky pronesl opakovaně a učinil ze své pozice (t. č. ve vazbě) vše, co učinit mohl, aby závažné výhrůžky k poškozeným dopravil a jen díky okolnostem na jeho vůli nezávislým se tak nestalo. Druhým podstatným aspektem je, že obžalovaný nejenže výhrůžky adresované poškozeným do vězeňského telefonu pronášel, ale současně ji nabádal, resp. spíše nutil, aby uvedené věci poškozeným vzkázala, aby se jich také dotazovala na věci, které chtěl vědět, aby byly v podstatě i nadále pod jeho kontrolou, přičemž právě s nedodržováním jeho zákazů a nařízení opět spojoval další výhrůžky, které skutečně svou

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

intenzitou byly zcela způsobilé vyvolat důvodnou obavu z usmrcení nebo způsobení těžké újmy. Daný závěr lze současně podpořit i faktem, že poškozené obavami z obžalovaného trpěly již dříve, zejména v období, než skončil ve vazbě a on přesto dál vůči nim ve svém kriminálním jednání neustal a jediný komunikační kanál, pro kontakt se světem mimo věznici využíval k tomu, aby oběma poškozeným nadále vyhrožoval.

11. Po právní stránce pak soud hodnotil jednání obžalovaného v souladu s obžalobou (skutky 1/- 3/) a skutek pod bodem 4) překvalifikoval na přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť jednou z poškozených byla v tomto případě nezletilá A■■■■ H■■■■, která je optikou trestního zákoníku dítětem, čímž obžalovaný naplnil skutkovou podstatu uvedeného trestného činu i v jeho kvalifikované podobě předpokládané odstavcem 2.
12. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému okolnosti případu výrazně přitěžují. Dopustil se čtyř skutků, kterými naplnil skutkové podstaty celkem čtyř různých trestných činů, přičemž u tří z nich naplnil i skutkové podstaty kvalifikované. Hned ve třech případech šlo rovněž o trestný čin vydírání, kterýžto je v paletě trestných činů spáchaných obžalovaným nejzávažnější, přičemž jde o trestný čin proti svobodě rozhodování člověka, zařazený v hlavě II tr. zákoníku. Ve všech případech jednal obžalovaný v úmyslném zavinění ve formě přímého úmyslu, jeho jednání směřovalo vůči dvěma poškozeným, ženám (nad to ženám, které byly jeho nejbližšími, tedy vůči někomu, komu měl být naopak oporou v životě, což je v podstatě přesný opak toho, jak se obžalovaný ve skutečnosti ve vztahu k poškozeným choval) a kromě již zmíněné četnosti se vyznačovalo také značnou intenzitou až soustavností. Fakt, že jednou z poškozených byla nezletilá, se promítá do právní kvalifikace jednání obžalovaného, proto mu již tuto okolnost neklade soud k tíži jakožto přitěžující. V neprospěch obžalovaného dále hovoří, že se jednání pod bodem 4) dopustil ve chvíli, kdy již byl vazebně stíhán, přesto daný fakt nejenže nevedl k tomu, aby s trestnou činností ustal, ale on ji páchal nadále a vyhrůžky vůči poškozeným stupňoval a zamýšlel vyhrůžky dostat k poškozeným prostřednictvím své matky, která jej naopak od takového jednání odrazovala, aniž to mělo sebemenší efekt. Veškeré zmíněné okolnosti vedly soud k jedinému možnému východisku stran typu uloženého trestu, kdy jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody nevyhodnotil soud jako přiléhavý okolnostem případu a především pak osobě obžalovaného. Ten v průběhu trestního řízení opakovaně demonstroval zjevnou neochotu respektovat jakákoliv pravidla či omezení (hrozba vazbou, nerespektování předběžného opatření), což se projevilo nejenom v počtu trestných činů, pro které nakonec před soudem stanul, ale zcela explicitně toto své odhodlání deklaroval i v telefonátech z vazby, když komunikoval se svou matkou. Ač před soudem vyjádřil obžalovaný nad svým jednáním lítost a prohlásil vinu ve vztahu ke třem skutkům ze čtyř, nelze tento jeho postoj přeceňovat nejen s přihlédnutím k fázi trestního řízení, kde toto nastalo, ale také ve světle jeho reálných činů. Hmatatelným příkladem této „rozpolcenosti“ obžalovaného je jeho žádost o propuštění z vazby, ve které tvrdil v podstatě totéž, co před soudem při hlavním líčení, aby se na druhou stranu vyjevilo, že ve skutečnosti v téže době vedl se svou matkou z vazby telefonické hovory, v nichž opakovaně hovořil o tom, že poškozené znásilní, zmrzačí, zavraždí. Obecná důvěra v obžalovaného, jeho projevy lítosti a náhledu na jeho jednání, jsou tak v očích soudu velmi nízké. Současně však jsou na straně objektivně i okolnosti polehčující, kdy na prvním místě je třeba zdůraznit jeho dosavadní bezúhonnost, dále nízký věk a i přes předchozí pasáž odůvodnění nelze zcela pomíjet fakt, že se obžalovaný částečně doznal a lítost projevil. Ani tyto polehčující okolnosti však nemohly přesvědčit soud k tomu, aby se odklonil od uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, kdy skutečně již má za to, že k působení na obžalovaného, aby v budoucnu vedl řádný život, je třeba jeho výkonu (srov. § 81 odst. 1 tr. zákoníku). Naproti tomu byly okolnosti polehčující významněji zohledněny při úvaze o samotné výši trestu, kdy tento byl uložen ve výměře 13 měsíců, tj. v jedné šestině zákonné trestní sazby, která je v případě vydírání od 6 měsíců do 4 let.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

13. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u něj není dána žádná zpříšňující okolnost podmiňující zařazení do přísnějšího typu věznice (dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku např. uložení výjimečného trestu).
14. Krom toho soud obžalovanému dle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku uložil i trest propadnutí věci, a sice mobilního telefonu a SIM karty, které k páčání své trestné činnosti použil. Vzhledem k charakteru trestné činnosti i skutečnosti, že obžalovaný právě prostřednictvím svého telefonu působil i na okolí poškozených, má soud za nezbytné tuto jeho možnost do budoucna, co možná nejdůsledněji potlačit (kontakty a síť přerušit) a vyřadit věc pro něho v tomto směru zásadní z oběhu.
15. Pokud jde o výrok o náhradě škody, tento nebyl předmětem žádného sporu, na podkladě prohlášení viny obžalovaného má soud za jisté, že jednáním obžalovaného došlo k poškození telefonu A. H. jehož hodnota byla vyčíslena v částce 9 500 Kč, kteroužto je povinen obžalovaný poškozené uhradit. Naproti tomu nemajetková újma byla nezletilou poškozenou nárokována v částce 120 000 Kč. Jednáním obžalovaného nepochybně došlo k zásahu do osobnostních práv nezletilé poškozené, který je nutno považovat za závažný. Tímto neoprávněným zásahem do osobní integrity poškozené došlo k citelnému zásahu do privátní sféry jejího života, kdy nejenže musela čelit v podstatě každodenním obavám z obžalovaného, jenž zasahoval do citlivé sféry její osobnosti v době dospívání. Nepochybně lze útoky obžalovaného posuzovat jako neoprávněné a neakceptovatelné zásahy vůči osobě nezletilé poškozené, a je proto nutno uzavřít, že výše uvedené skutečnosti odůvodňují potřebu ochrany osobnosti poškozené, neboť zde nepostačuje toliko zadostiučinění v intencích příslušných ustanovení občanského zákoníku. Nárok poškozené na náhradu nemajetkové újmy proto lze považovat za oprávněný, byť ne v plné výši. Dle přesvědčení soudu je přiměřené okolnostem případu přiznání náhrady nemajetkové újmy v částce 40 000 Kč, a rozhodl proto tak, jak je uvedeno v příslušném výroku tohoto rozsudku. Se zbytkem nároku byla poškozená A. H. odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 16. ledna 2024

Mgr. Vít Sochovský v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.